

ДО ЮВІЛЕЮ ВАСИЛЯ ВАСИЛЬОВИЧА ПОГОРІЛОГО VASILY VASILIEVICH POGORILY TO THE 60TH ANNIVERSARY

Одинадцятого січня 2015 року виповнилось 60 років з дня народження та 32 роки трудової, наукової та педагогічної діяльності проректору по лікувальній роботі завідувачу кафедри дитячої хірургії Вінницького національного медичного університету імені М.І. Пирогова, доктору медичних наук, професору Василю Васильовичу Погорілому.

Народився Василь Васильович 11 січня 1955 році в с. Станіславчик Київської області. Після закінчення школи, медичного училища та служби в лавах армії, з 1976 р. навчався у Вінницькому медичному інституті імені М.І.Пирогова, педіатричний факультет якого закінчив в 1982 році.

З 1983 року Василь Васильович Погорілий працював старшим лаборантом кафедри дитячої хірургії Вінницького національного медичного університету ім. М.І.Пирогова, а з 1985 року обіймав посаду асистента кафедри дитячої хірургії.

В 1992 році Василь Васильович успішно захистив кандидатську дисертацію на тему: "Клініка і лікування гематогенного остеомієліту у дітей в залежності від антигенів крові і середовищних факторів". У 2001 році захистив докторську дисертацію на тему: "Прогнозування виникнення варікоцеле і його хірургічна корекція у дітей" та був обраний на посаду доцента кафедри дитячої хірургії.

З 2006 року професор Погорілий В.В. очолює кафедру дитячої хірургії, а в 2009 році був призначений на посаду проректора з лікувальної роботи Вінницького національного медичного університету імені М.І. Пирогова.

Науковий доробок Василя Васильовича складає більше 250 друкованих робіт, 34 винаходів, 50 раціо-

налізаторських пропозицій та 10 науково-методичних посібників.

Під його керівництвом було захищено 2 докторські та 6 кандидатських дисертацій.

З метою покращення якості хірургічної допомоги дитячому контингенту хворих професор Погорілий В.В. ініціював та безпосередньо керував розробкою та впровадженням в практику нових оперативних втручань при вроджених вадах розвитку травного тракту, пуповинних грижах, гастрошизісі та інших складних вадах розвитку дитячого організму, що дало змогу значно знизити їх післяопераційну летальність.

В. В. Погорілий - відомий вчений-хірург, який зробив вагомий внесок в розвиток вітчизняної дитячої хірургії, наукове обґрунтування та розробку нових методів діагностики і лікування, особливо в галузі хірургії корекції вроджених вад розвитку як у недоношених, так і у новонароджених дітей.

В практику хірургічної клініки під керівництвом В. В. Погорілого були впроваджені нові малоінвазійні та лапароскопічні діагностично-лікувальні методики надання хірургічної допомоги дітям. Клініка стала потужним науково-практичним центром, де надається висококваліфікована медична допомога дітям із хірургічною патологією будь-якого ступеню важкості.

Багато часу, сил та уваги професор Погорілий В.В. приділяє науково-педагогічній роботі метою якої є підготовка медичних кадрів, лікарів-інтернів, вихованню студентів, навчання їх відповідальному ставленню до обраної ними професії.

Педагогічну і наукову роботу, вчений успішно поєднує з суспільною і науково-організаційною діяльністю, регулярно приймає активну участь в роботі з'їздів, конгресів, науково-практичних конференцій в Україні, Росії, Білорусії, Польщі, Чехії.

Багаторічна плідна праця професора Погорілого Василя Васильовича була оцінена керівництвом Вінницького національного медичного університету імені М.І. Пирогова та державою у вигляді неодноразових церемоній нагородження грамотами університету, Міністерства охорони здоров'я України, департаменту охорони здоров'я облдержадміністрації.

Свій ювілей Василь Васильович Погорілий зустрічає в розквіті творчих сил, активної науково-педагогічної та оперативно-лікувальної діяльності, продовжує підготовку хірургічних кадрів і надає висококваліфіковану спеціалізовану допомогу дітям з хірургічною патологією різного ступеню важкості.

Вельмишановний Василь Васильович!

Дозвольте в день славного ювілею висловити Вам глибоку душевну вдячність за багаторічну вірність професії, кропітку працю, за самовіддане служіння дітям і за збереження найвищих життєвих цінностей.

Хірургічна громадськість України знає Вас, як авторитетного вченого, автора багатьох розробок із проблем дитячої хірургії, талановитого організатора і прекрасного педагога. Ваші учні наділені професіоналізмом, відданістю обраній спеціальності, високою культурною об'єктивністю наукового аналізу. Це дає змогу їм не тільки блискуче захищати докторські та канди-

датські дисертації, а й робити вагомий внесок із впровадженням новітніх технологій в практику вітчизняної дитячої хірургії.

Від щирого серця бажаємо Вам міцного здоров'я, внутрішньої рівноваги, натхнення, успішної реалізації всіх творчих задумів, процвітання і благополуччя.

Успіхів Вам і Вашим близьким.

В ПАМ'ЯТЬ ПРО ВИДАТНОГО ВЧЕНОГО-ЗЕМЛЯКА - КАНА ДМИТРА ВАВІЛОВИЧА

Подільська земля завжди славилась видатними людьми. Це не тільки керівники держави, це і політики, письменники, поети, космонавти та медичні працівники. Це ті люди, які прославляли весь подільський край та нашу Україну. Вони внесли вагомий внесок в розвиток науки та мистецтва нашої Держави України. Їх імена назавжди залишаться в пам'яті людства та жителів нашої країни. Це всі ті вчені, що в ім'я прогресу науки кидали в жертву своє особисте життя. Їх цілеспрямованість завжди брала верх. Той верх, що не міг у своїй галузі досягти кожен вчений. Але цілеспрямована повсякденна робота, яка направлена в ім'я здоров'я українського народу та людства досягла світового визнання. Це визнання заслуговує видатний радянський вчений, доктор медичних наук, професор, засновник урогінекології Кан Дмитро Вавілович. Він народився в 1924 році в місті Літині Подільської губернії "Вінницька область". Протягом усього шкільного життя завжди мріяв стати лікарем, та і школу закінчив з відмінними оцінками. Війна призупинила мрії молодого сімнадцятирічного хлопця. Зразу ж після закінчення школи Дмитро Вавілович записався добровольцем на фронт. Після закінчення Краснодарського піхотного училища командував мінометною батареєю. Після важкого поранення та довгого часу реабілітації знову повернувся на передову. У званні капітана Кан Д.В. закінчив війну в Берліні. Після демобілізації у 1946 році вступив до Вінницького медичного інституту, який успішно закінчив у 1951 році. Давня мрія збулась. Окриленого високими помислами та перемогами в хірургії молодого лікаря було направлено на роботу хірургом до лікарні станції Ясиноватої, що на Донеччині. При проходженні удосконалення в місті Харкові молодого, талановитого, допитливого лікаря помітив професор Алапін, який зразу ж йому сказав:

"Вам потрібно вчитись. У вас велике майбутнє". Того ж року Кан Д.В. став працювати ординатором кафедри урології Ленінградського інституту удосконалення лікарів. З 1957 - 1968 року працював доцентом та завідувачим урологічної клініки Центрального інституту удосконален-

ня лікарів на базі лікарні ім. С. П. Боткіна. На базі цієї лікарні було створено перше в СРСР відділення урогінекології. В 1960 році він успішно захистив кандидатську дисертацію під керівництвом заслуженого діяча науки РСФСР, професора Анатолія Павловича Фрумкіна. Більш ніж півтора десятка років знадобилось зрілому та досвідченому вченому - урологу, щоб створити новий напрямок в урології - урогінекологію. В 1968 році виходить перша його монографія "Кишкова пластика сечоводу". За цей час було обстежено та проліковано велику кількість жінок, у яких були ускладнення під час пологів. І от на основі великого досвіду в лікуванні хворих, впровадження новітніх технологій та власних методик оперативних втручань по пластичі сечоводу в 1969 році Дмитро Вавілович захистив докторську дисертацію "Відновлювальні операції на сечоводі при повторних втручаннях". В травні 1972 року отримав звання професора і очолив кафедру урології Московського медичного стоматологічного інституту. В той же рік виходить ще одна його вагома праця "Хирургическое лечение пузырно - влагалищных свищей". Його перу належить настільне керівництво для лікарів - гінекологів "Повреждения мочеточников в акушерско - гинекологической практике", а також "Руководство по акушерской и гинекологической урологии". На той час Кан Д.В. стає членом президії Все-союзної та Всеросійської спілки урологів, замісником голови правління Всеросійської спілки урологів.

Керівництво Радянської держави оцінило наукові досягнення нашого земляка і в 1985 році йому було присвоєне звання заслуженого діяча науки Російської Радянської Федеративної Республіки. Кан Д. В. по праву вважав себе не тільки хірургом - урологом, але і урогінекологом і завжди пишався цією професією. Видатного радянського уролога, основоположника урогінекології з повним правом можна віднести до числа видатних представників радянської урології, особливо періоду її становлення та перших етапів розвитку. Відомим продовжувачем ідей та напрямків великого вченого по праву вважається Олег Борисович Лоран.

Лонський Леонід Йосипович - к.мед.н., доцент кафедри хірургії №1 курсу урології Вінницького національного медичного університету імені М.І. Пирогова
